

„Język wykonawczy a komunikatywność perkusisty w wybranych kompozycjach jazzowych”

Tematem rozprawy jest zależność umiejętności komunikacji perkusisty z innymi muzykami grającymi w zespole, z posiadaniem przez niego odpowiedniego języka wykonawczego – muzycznego u perkusisty. Umiejętność komunikacji oraz język wykonawczy będą porównana do tradycyjnej komunikacji słownej między ludźmi, z którymi to jesteśmy w stanie przeprowadzić interesującą czy produktywną dyskusję tylko i wyłącznie gdy wzajemnie się rozumiemy, posiadamy odpowiednią wiedzę i słownictwo potrzebne do jej przekazania. Analogia ta będzie podstawą moich badań opartych w głównej mierze o pracę nad własnym słownictwem muzycznym - językiem wykonawczym, tym co się na niego składa oraz bezpośrednio wykorzystanie i rozwinięcie tych umiejętności podczas gry (rozmowy) z innymi muzykami.

W rozdziale pierwszym poruszona jest problematyka czym jest język wykonawczy, jakie czynniki go kształtujące oraz umożliwiające jego doskonalenie: Technika gry, artykulacja, ruch, koordynacja, wyobraźnia, puls i improwizacja. Całość jest oparta na przemyśleniach oraz badaniach własnych uzyskanych podczas praktyki wykonawczej ze zróżnicowanymi pod względem aparatu wykonawczego czy stylistyki zespołami. Ten rozdział jest opisem moich badań i analiz koniecznych do udoskonalenia mojego własnego języka wykonawczego by stał się bogatszy, ciekawszy, bardziej zrozumiały dla innych i pozwolił mi na „konwersację” z muzykami, z którymi dawniej nie miał wiele tematów do „rozmów”.. Niewątpliwym aspektem będzie również wykorzystanie wiedzy uzyskanej od wybitnych muzyków, od których uczyłem się podczas zajęć indywidualnych, na kursach, seminariach, oraz pośrednio analizując ich dzieła oraz sposób gry podczas koncertów czy odsłuchując nagrania. Wielokrotnie będę nawiązywał do wpływu języka mówionego na język muzyczny i o przekładaniu struktur sylabicznym na frazy muzyczne.

Rozdział drugi to opis praktycznego zastosowania języka wykonawczego w konfrontacji z innymi muzykami oraz wspólne dążenie do umiejętności zrozumienia i odnalezienia się w określonym materiale muzycznym. i opisane otwory to:

Benny Greb: „Good Question” played by Trumpet, trombone, tuba and drums

Henryk Gembalski: “Fabryka Orderów” (Order Factory) ” played by violin and drums

Henryk Gembalski: „Przemiana” (Permutation) played by violin and drums

Bernard Maseli: „Improwizacja” (Improwization) played by Malletkat (electronic vibraphone) and drums

Chick Corea: „Sicily” played by piano, doublebass and drums

Maciej Tubis: „Petarda” (Petard) played by piano, doublebass and drums

W tym rozdziale podjęte są również tematy takie jak:

- Komunikacja między muzykami w zależności od składu zespołu oraz repertuaru
- Wykorzystywanie odpowiednich zasobów „słownictwa muzycznego” w aspekcie zrozumienia między muzykami
- Improwizacja jako czynnik kształtujący niepowtarzalną budowę utworu
- Zmiany języka wykonawczego w komunikacji między muzykami w zależności od różnych warunków scenicznych

W tej pracy staram się przedstawić perkusistę rozrywkowego jako wybitnego muzyka solowego, a zestaw perkusyjny jako szlachetny instrument, który pod dobrze wykwalifikowaną ręką (nogą również) potrafi zaczarować swoimi możliwościami sonorystycznymi oraz przedstawić go niemal jak instrument melodyczny czy quaziharmoniczny, budujący frazy, który swoją śpiewnością jest w stanie naśladować głos ludzki – instrument idealny.